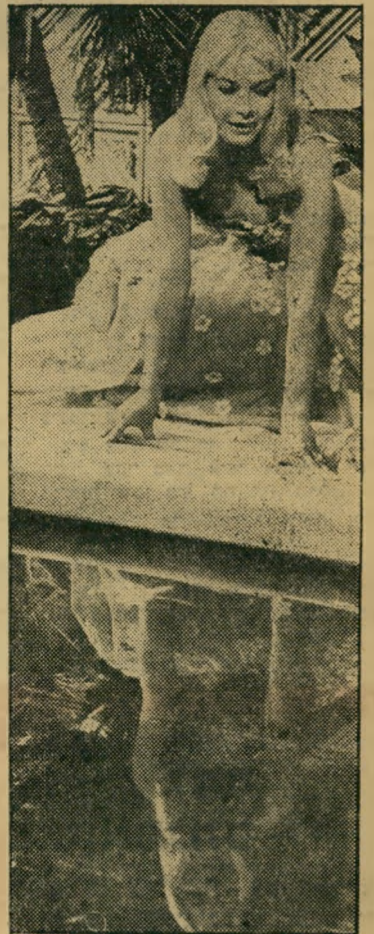

סרטים

ערך ראשוני

זה הדור שלי (תל-אביב, תל-אביב)
צופת-איטליה היא יצירת אמנות קולנועית נדירה, המשלבת את הטכניקה והאפשרויות של הקולנוע המודרני עם דרכי ההבעה ה"קולנועית" הטהורה מתקופת הסרט האילם והצילונים בשאי יכולתו.

זוהי סאטירה, פרי רוחו וביצועו של זאק (חופטו) של מר הילן) טאטי, על העולם לקראתו חותרת האנושות. עולם של מיכונים אולטרמודרניים, של חיים מתוכננים עד לחלקי השניה, של יופי סינטי, של סגובים ריקני — עולם שיש בו הכל מלבד מה שנתון אה הסעם לחיי האדם. טאטי מציג את הסאטירה בדרך ההקבלה. זה מול זה הוא מציג שני עולמות, זה של

ג'ין ואלאס ב"מארקייבו"
הראשונה היתה פרודיה

אחרת העשירה וזה של. עולמה של האחרת אשת התעשיין העשיר, הגרה בבית מבוזבז, הוא עולם נטול רגשות והנאות, בו נשאר לאדם רק לחזק על כפתורים ולשרת את המכשירים שיוצר כדי שישתרו אותו. זהו אמנם עולם חרוץ ויצרני, שיטתי והגיוני — אולם קר ובולתי אנושי.

לעומת זאת עולמו של, של הדור טאטי, היא עולם מיושן ובולתי הגיוני, בו מעדיף מטאטא הרחובות לשוחח עם עוברים ושבים מאשר לבצע את עבודתו, בו בורות עקרת בית מודקנות בקפדנות קלה חסה, ובו יש לו צורך, כדי להגיע לידורו, לעבור על פני כל דירות הבית בו הוא גר. אולם למרות כל מגרעותיו זהו עולם בו יש ערך לציוצו של הנמיר בבוקר, כשמתחננים אליו קרן אור באמצעות החלון.

כריכים בפתיה ובסיום. יצירתו של טאטי אינה רק סאטירה משעשעת. ב"חלקים רבים זהו סרט פיוטי נוגע ללב. תמונות הכלבים הפותחות והמסיימות את הסרט, הכלבים המשוחחרים מבעיות המיכונים של האדם החדש ונתנים מחייהם במוטות ברחובות ועשיות צרכיהם על רגלי ספסלי השדרות, הן יצירה בפני עצמה. סצנות בודדות כסצנה בה מכתן ישה, המהלך בקושי, מכונת חדישה, אי כמעט בו משתעשעים הילדים בהטיית עובי רים ושבים כך שיתנגשו בעמוד החשמל, הן פנינים קולנועיות נדירות.

מגרעתו היחידה של טאטי היא, שהוא אינו בוטה בקהל שובין מיד את חוש ההומור שלו ואת כחנתו, חזר על מוטיב

אחד כמה וכמה פעמים. זהו סרט ללא עלילה וללא סקסט כמעט, ועם זאת יצירה מרתקת ומשעשעת, שמוסר ההשכל שלה טמון רק בסופה. כי טאטי, עם כל לעגו למיכונים של האיש החדש, אינו מבטל את הישגיו ואינו דורש אל הטבע דחקה, אלא מטיף לכך שגם בעולם הממוכן ישאר האדם הערך הראשוני, ולא נספח שנועד להפעיל מכונות בלבד.

כמו עמוד האש

דאנקירק (דן, תל-אביב, בריטניה) הוא סרט המנסה לתאר את אחת משעותיו הגדולות ביותר של העם הבריטי, שהצליח לחלץ בתחילת מלחמת העולם השנייה כ"שלוש מאות אלף חיילים בריטיים, שהתרכזו בעיר החוף הצרפתית דאנקירק ולי העבירם את התעלה. הנסיון הצליח באותה מידה שנעמוד האש הישראלי הצליח לתאר את מלחמת העצמאות של ישראל.

יצרני הסרט רצו להפיק סרט תעודתי למחצה, נטול סנטימנטים, שיספר את הפרטים האנושיים באפוס הגדול של הנסיגה שכונתה "הנסיגה שניצחה" כדי לעשות זאת הם סיפרו את סיפוריהם של שתי קבוצות אנשים.

הקבוצה האחת היא קבוצה של חיילים בריטיים בבלגיה, שנותקו מיחידתם הנסוגה, מנסים להרביקה יחד עם חלוצי הצבא הגרמני. בראש יחידה זו עומד רב-טוראי פשוט ואנושי (ג'ון מילס) שבכוח הנסיגה הוא הופך לגיבור. במקביל מסופר סיפוריהם של קבוצת אזרחים בריטיים, היוצאים בסירות הטיול שלהם לעזור למבצע ההצלה ב"דאנקירק. שתי הקבוצות נפגשות על חופי התעלה.

הסרט גודש פעילות קרבית, וסצינות המונים של יחידות צבא בריטי, הממתינות להעברתן על חופי התעלה, כשמוטו הגרמני מניס להרביקה יחד עם חלוצי הצבא הגרמני. מלח על כאלאט. אולם גם סצינות אלה אינן מצליחות להפוך את הסרט ליצירה אפית המתארת את המאורע הגדול. הוא נשאר סרט הרפתקאות קרבי, ותו לא.

ונצואלה יש דומה לה

מארקייבו (אופיר, תל-אביב, ארצות הברית) הוא שמה של עיר בונצואלה על חופו של אגם בארות-נפט, אחת ממקורות הנפט העשירים ביותר באמריקה הלטינית. במקום זה משמש קורנאל ויילד ככבאי בארות-נפט, איש צפרדע המחלל בארות שנוקלע עלידי פיצוץ מתחת לפני המים. מעל פני המים עוסק ויילד בחיזור אחרי יפהפיות להרפתקאות ליליות. כשהוא נתקל בסופרת יפהפיה (ג'ין ואלאס), מחברת ספר רבי-מכר בשם הנקבה בחשכת הלילה, הוא מפעיל את אמצעי החיזור הרגילים, מופתע כשמתברר לו כי הסופרת מאוהבת בו בריצות.

ויילד, שנוצר באהבתה של יפהפיה לטינית שהתגלתה כפרוצה, אינו מוכן לאהבה רצינית, דוחה את הסופרת. אולם מלכודת אש מתחת לפני המים, מוכיחה לו כי מוטב להצטרף על ידי אשה מאשר על ידי האש. קורנאל ויילד, שגורש מהוליווד בעבור פעילות קומוניסטית, הפיק וביים את הסרט בעצמו, נתן את התפקיד הנשי הראשי ליאשתו, אולם דעותיו השמאליות, שאליהן אותו להפיק סרט בונצואלה דחקה, לא משפיעות במאום על רמת הסרט. מלבד צילומי הגוף הנוצזאלי ורקע שההנפט במים, דיו מה כל השאר למה שמתרחש בעשרות דקות הוליוודיות אנטי-קומוניסטיות.

תדרין

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ אשר העולם הזה ממליץ לראותם:
שתי פנים לראי (הודו, תל-אביב) — ניתוח פלסטי בפניה של מישל מורגאן, משנה את פרצופה, את אפיה וחיי משפחתה. בורוביל.

יעקובובסקי והקולוניה (אלג'יר, תל-אביב) — דני קיי פורס על נימי הלאר מנות היהודית בשימו לעצם קולוניה פולני עמו הוא בורח מפני הנאצים. קורט יורגנס.

ציד המבשפות (סמדר, ירושלים) — צילום קולנועי נדיר ביצירתו של ארתור מילר נגד אי-הסובלנות. איב מונסאן, סימון סניורה.

האחים קרמזוב (עצמון, חיפה) — ניתוחי הפסיכולוגיים של דוסטויבסקי הופכים למלודרמה הוליוודית טובה.

זה הדור שלי (תל-אביב, תל-אביב) — ראה לעיל.

זה הוא זה:

עם פילטר דיקו

תשבץ העולם הזה 1123

9	8	7	6	5	4	3	2	1
		14		13		12	11	10
		19		18		17		16
		24		23		22		21
		28		27		26		25
		33		32		31	30	29
			38		37		36	35
		43	42		41		40	39
47			46		45		44	
			52	51		50		49
		58		57		56	55	54
			60					59

מאונן: 1. ניר-תן לספורטאים;
4. מושב ביג'י-בנגב; **10.** מילת-שלילה; **11.** אוז-כרות ראש; **13.** שבט; **14.** מוצאו-משם; **15.** ממנהי-גי שיבת-ציון; **17.** דין; **19.** מילת בק-שה; **20.** יו"ר הנ-הלת הטכניון; **22.** אשת נפוליאון-ה"1; **25.** קלף; **26.** מוצל מאש; **27.** חותמת; **30.** עם; **32.** מטבע-צרפתי; **33.** קפ-ריסין; **למשל; 34.** פריסת שלום; **36.** כולל; **37.** קבוץ-בגבול סוריה; **39.**

כמות הום; **12.** נכרי; **15.** לתינוק; **16.** מוצאו של הורודוס; **18.** כתבי-עת חדשי; **21.** שוא ללא ש'; **23.** נוכל; **24.** הון, ללא סוף; **26.** אומות-מאור-חדות, בר"ת; **28.** חדר צר; **29.** שר-החקלאות; **31.** ראש עירית ירושלים; **32.** רו; **35.** בכניסה למחנה; **37.** רק-דנית; **38.** מנהיג הודו; **40.** האות השישית; **41.** הסתיים; **43.** מאתיים-ועשר; **45.** כימאי; **46.** יסוד; **47.** כלי-מה; **49.** ללא הפחתות; **52.** גשם דק; **54.** ורד, בלי האות האמצעית; **56.** בין שתי נקודות; **58.** אדון.

פקידים!
תלמידים!
סטודנטים!
הרשמו עוד היום לקורס **קצירות**
עברית ו/או אנגלית
(שני חודשים, פעמיים בשבוע)
ב.אולפן גרגי (GREGG).
המנהל: **ה. ברקמא (קמפינסקי),**
תל-אביב, רחוב גורדון 5.
הצלחה מובטחת!

"קל כצפור, שקט כדג, חזק כפיל"
כרוה זואולוגית זו משמשת כסיסמה לדגם החדש של עגלה ילדים מתוצרת "לתינוק" ואמנם מחוללת העגלה המפכה בשטח ייצור העגלות בארץ — והיא שונה מכל העגלות שנוצרו עד כה. משקלה קטן, המבנה יציב וקפיצי כאחד וע"י לחיצה קלה על שני ברגים, הופכים אותה לסל מיטה, דבר המאפשר בקורים וטיולים בכביעות וברכבת.